

Queridos diocesanos:

Una de las características de la sociedad actual es la preocupación por la comunicación entre los seres humanos. Seguramente ha sido siempre así. Desde que se conoce la huella del hombre sobre la tierra abundan los instrumentos que han servido para sus relaciones llevando un bastón en las manos para sacudir o pintando un corazón en las paredes de las cuevas o en los troncos de los árboles para mostrar el amor mutuo. Pero ahora todo parece contar con una exageración más abultada. Por las calles constantemente se ven personas con el teléfono pegado a los oídos que se comunican con otras gentes para saludarse, para gestionar un negocio o para interesarse por la salud. No digamos la cantidad de horas utilizadas delante de las pantallas, tabletas o aparatos de radio para recibir información y estar bien comunicados con el universo mundo.

Como todos los productos hechos por las manos y la inteligencia del ser humano estos procedimientos comunicativos contienen al mismo tiempo ventajas y peligros en su utilización; depende de la actitud de cada cual ante los instrumentos que nos proporciona la ciencia para permitir un mejor bienestar en su vida o para pervertir sus propias conductas o costumbres. Todo depende. Como decía socarronamente un amigo de mi padre, que intermediaba en la compraventa de inmuebles y fincas, cuando le preguntaban por el valor de determinado bien; nunca señalaba el precio, siempre dependía del interés mostrado por el vendedor o por el comprador.

Digo todo esto para valorar en su justa medida la importancia de los medios de comunicación en una sociedad como la nuestra que se precia de abierta, democrática y respetuosa con todo y con todos. La línea roja queda fijada en la dignidad de la persona con los derechos humanos como soporte o con el Evangelio como fundamento vital y también en la búsqueda de la verdad y la repulsa de la mentira. Y lo digo uniéndome al sentir de la Iglesia con motivo de la celebración el próximo domingo de la 58ª Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales. Coincide con la solemnidad de la Ascensión del Señor quien en su despedida decía a los discípulos que se encargaran de transmitir al mundo entero su mensaje y su obra. Desde aquel momento una de las misiones fundamentales del cristiano es la comunicación del Evangelio a los demás porque le da sentido y felicidad a sus vidas mostrando el inmenso amor de Dios a sus criaturas.

La Iglesia ha estado siempre cerca de los medios porque en lo sustancial se equipara a su función elemental: dar a conocer hechos, comunicar opiniones y conformar un estado determinado de referencia social. A veces se ha lamentado de los excesos que han producido algunas noticias negativas pero siempre ha valorado la búsqueda de la verdad y la denuncia de las injusticias.

El Mensaje del Papa para esta Jornada dice: *“Inteligencia artificial y sabiduría del corazón: para una comunicación plenamente humana”* Inicia su escrito con una pregunta: ¿Cómo podemos seguir siendo plenamente humanos y orientar hacia el bien el cambio cultural en curso? Continúa abogando por comenzar el recorrido desde el corazón para aumentar las referencias amables y para evitar que la riqueza tecnológica actual prive de humanidad las relaciones sociales. Sigue alertando de los peligros y la oportunidad de la llamada inteligencia artificial anteponiendo siempre el crecimiento integral humano. Termina con unas preguntas punzantes que nos ayudan a la reflexión para afirmar que “corresponde al hombre decidir si se convierte en alimento de algoritmos o en cambio sí alimenta su corazón con la libertad sin la cual no crecería en sabiduría”.

Gracias a todos los comunicadores y empresas por la busca de la verdad y apoyo a la libertad.

Con mi afecto y bendición,

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.

Estimats diocesans:

Una de les característiques de la societat actual és la preocupació per la comunicació entre els éssers humans. Segurament sempre ha estat així. D'ençà que es coneix la petjada de l'home sobre la terra abunden els instruments que han servit en les seves relacions, ja sigui portant un bastó a les mans per pegar o pintant un cor a les parets de les coves i en els troncs dels arbres per mostrar l'amor mutu. Però ara sembla que se'n fa un ús molt més exagerat: pels carrers es veuen constantment persones amb el telèfon enganxat a l'orella que es comuniquen amb els altres per saludar-se, per gestionar un negoci o per interessar-se per la salut; sense parlar de la quantitat d'hores utilitzades davant de les pantalles, tauletes o aparells de ràdio per rebre informació i estar ben comunicats amb el món.

Com tots els productes fets per les mans i la intel·ligència de l'ésser humà aquests procediments comunicatius contenen alhora avantatges i perills en la seva utilització; tot depèn de l'actitud de cadascú davant dels instruments que ens proporciona la ciència per permetre un millor benestar en la nostra vida o per pervertir les nostres conductes i costums. Tot depèn de. Com deia sorneguerament un amic del meu pare, que mitjançava en la compravenda d'immobles i finques, quan li preguntaven pel valor de determinat bé mai assenyalava el preu: sempre depenia de l'interès mostrat pel venedor o pel comprador.

Explico tot això per valorar en la seva justa mesura la importància dels mitjans de comunicació en una societat com la nostra que es vanagloria d'oberta, democràtica i respectuosa amb tot i amb tots. La línia vermella queda fixada en la dignitat de la persona amb els drets humans com a suport o amb l'Evangeli com a fonament vital, i també en la cerca de la veritat i la repulsa de la mentida. I ho dic unint-me al sentiment de l'Església amb motiu de la celebració diumenge que ve de la 58a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials que coincideix amb la solemnitat de l'Ascensió del Senyor, el qual, en el seu comiat, deia als deixebles que s'encarreguessin de transmetre al món sencer el seu missatge i la seva obra. Des d'aquell moment una de les missions fonamentals del cristià és la comunicació de l'Evangeli als altres perquè dona sentit i felicitat a les seves vides i mostra l'immens amor de Déu a les seves criatures.

L'Església ha estat sempre a prop dels mitjans perquè en el que és essencial concorda amb la seva funció elemental: donar a conèixer fets, comunicar opinions i conformar un estat determinat de referència social. A vegades ha lamentat els excessos que han produït algunes notícies negatives, però sempre ha valorat la cerca de la veritat i la denúncia de les injustícies.

El Missatge del Papa per a aquesta Jornada, titulat *"Intel·ligència artificial i saviesa del cor: per a una comunicació plenament humana"*, comença amb una pregunta: com podem continuar sent plenament humans i orientar cap al bé l'actual procés de canvi cultural? Continua advocant per iniciar el recorregut des del cor per augmentar les referències amables i evitar que la riquesa tecnològica actual privi d'humanitat les relacions socials; també alerta dels perills i l'oportunitat de l'anomenada intel·ligència artificial, anteposant sempre el creixement integral humà. Acaba amb unes preguntes punyents que ens ajuden a la reflexió, tot afirmant que "correspon a l'home decidir si es converteix en aliment d'algorismes o, en canvi, si alimenta el seu cor amb la llibertat sense la qual no creixeria en saviesa".

Gràcies a tots els comunicadors i empreses per cercar la veritat i pel suport a la llibertat.

Amb el meu afecte i benedicció,

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.